

25. september 2019.

I medfør af § 37 stk. 1 i forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål:

1. Har Naalakkersuisut forhørt sig hos organisationerne/instanserne for børn og unge ifm. anmodningen og forhandlingerne om hjælp fra den danske regering?
 - a. Hvis svaret er nej: Hvorfor har man ikke hørt organisationerne for børn og unge?
2. Hvilke planer har Naalakkersuisut for at samarbejde med organisationerne for børn og unge?
3. Hvordan har man sikret sig, at hjælpen er tilpasset børnenes behov ifm. med forhandlingerne ved anmodningen om hjælp fra den danske regering?
4. Hvilke tiltag er der pt. opstartet ifm. hjælp til børnene?
 - a. Hvis svaret er negativt: Hvorfor er der endnu ikke opstartet hjælp?
5. Kan Naalakkersuisut redegøre for, hvilke planer man på længere sigt har om hjælp til børn?
6. Kan Naalakkersuisut oplyse om omfanget af udgifterne til hjælp til børn?
7. Hvilke aftaler har Naalakkersuisut med den danske regering ift. hjælpen til børnene?
 - a. Hvis der findes aftaler, vil man så redegøre for disse?
 - b. Hvilke forestillinger har Naalakkersuisut og den danske regering ift. aftalen om hjælp til børnene?

(Medlem af Inatsisartut Aqqa Samuelsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Organisationerne/instanserne for børn og unge i Grønland har skrevet et åbent brev til Naalakkersuisut med følgende overskrift: Brev til politikerne: Inddrag os i arbejdet ifm. hjælp til børnene!

Jeg ønsker en redegørelse for, om hvorvidt organisationerne for børn og unge er blevet hørt ifm. forhandlinger efter anmodningen om hjælp fra den danske regering, og hvad grunden er hvis det ikke har været tilfældet. Man kan ikke komme uden om organisationerne for børn og unge i dette arbejde med at finde en løsning, og jeg mener at de skal inddrages i arbejdet.

Kommunerne har fremført deres ønsker ifm. denne hjælp. Deres ønsker er forståelige, men man har ikke fremlagt en langsigtet plan for hjælpen til børnene.